

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-11119 נתיב נ' סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט אריאל צימרמן

תובעים

רועי נתיב

נגד

נתבעים

3. סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ
4. פסגות בית השקעות בע"מ
6. קלין אופיס משרד בריא בע"מ
7. דוד בסון
8. רשף פתרונות הדפסה בע"מ
9. א.ר. לוגיסטיק נדל"ן בע"מ
10. אורן קובי

החלטה

השאלה שלפנינו: יכולתו של מי שקיבל לטענתו הודעות "ספאם" ממספר רב של נתבעים לכרוך את כל הנתבעים בתביעה אחת, ולבררה כתביעה בסדר דין מהיר.

עניינה של התביעה בטענת התובע לכך שקיבל 37 הודעות העולות לסברתו כדי הודעות פרסומת אסורות, כמשמעותן בסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב-1982. התביעה הוגשה נגד 11 נתבעים שונים, הנמנים על תשע קבוצות שונות: רק הנתבעים 6 ו-7 קשורים זה בזה, וכך הנתבעים 9 ו-10. משמעות הדבר: לפנינו למעשה תשע תביעות נפרדות, שצורפו זו לזו. רוב הנתבעים שלחו לתובע הודעה יחידה, כמה מהם שלחו בין שלוש וחמש הודעות, ורק צמד הנתבעים 9 ו-10 שלחו לו מספר רב יותר של הודעות, 20 במספר. בהסתמכו על הוראות החוק כמו גם פסיקת בית המשפט העליון (רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.14)), עתר התובע לחיוב הנתבעים – כולם יחד – בסכום של 1,000 ₪ להודעה בתוספת 5,000 ₪ עוגמת נפש, וסך הכל 42,000 ₪, קרי מעל סמכותו של בית המשפט לתביעות קטנות. כך הוגשה התביעה לבית משפט זה, ו-11 נתבעים מצאו עצמם מקובצים זה עם זה.

באופן שאינו מפתיע, הרי שחלק מן הנתבעים, ששלחו הודעה אחת או בודדות ומצאו עצמם בפתחו של הליך רב בעלי דין, מיהרו להגיע לכלל הסכם פשרה עם התובע לסילוק התביעות (ומכאן הרשימה החלקית שבכותרת ההחלטה). נותרו נכון להיום חמישה נתבעים (הנתבעים 4, 6-7, 9-10) שהגישו או

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 11119-02-15 נתיב נ' סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ ואח'

תיק חיצוני:

חפצים להגיש כתב הגנה מפני ההליך (כאשר לעניין הנתבע 4 – הוא לא התייצב לדיון היום, כך שניתן בפתח הדיון היום פסק דין נגדו, אף שנוכח הגשת כתב הגנה בידו, אפשר כמובן שיעתור לביטול פסק הדין).

בפתח הישיבה המקדמית האחת והיחידה האמורה להתקיים דרך שגרה בתביעה בסדר דין מהיר, ואשר התקיימה היום, ביקשתי לברר עם התובע את תוחלתו של בירור התביעה נגד מספר קבוצות נתבעים, ואת התייחסותו לשאלה האם אין מקום למחיקת התביעה, שלכאורה אינה ראויה להתברר כמות שהיא ואין בה אלא סרבול ואיחוד תובענות שאין ביניהן זיקה מספקת, וזאת בהתאם לתקנות 22 – 24, 143(2) ו- 214 יא(ז) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 ("התקנות"). תקנה 22 לתקנות, נזכיר, מתירה לבעל דין לכרוך נתבעים בתביעה אחת בשל סדרת מעשים "שאילו הוגשו נגדם תובענות נפרדות היתה מתעוררת בהן שאלה משותפת, משפטית או עובדתית". על כן ביקשתי לבחון מהי אותה שאלה משותפת לתביעות האמורות.

עמדת ב"כ התובע הייתה זו: שאלה עובדתית, אין חולק – אין. ומובן, שהרי בין קבוצות הנתבעים אין קשר, והיות התובע אחד היא מקרית. נותרה השאלה המשפטית. עמדת ב"כ התובע בעניין זה הייתה כי השאלה המשפטית היא ש"כל אחד מהנתבעים עבר על הוראות חוק הספאס". פירוט לא בא.

לאחר ששמעתי את דברי ב"כ התובע ושבתי ובחנתי את כתבי הטענות שבתיק ואת מצבו הדיוני, מצאתי כי אין כל מקום להמשיך ולברר את התביעה במתכונתה הנוכחית, ודינה להימחק, תוך שטענות הצדדים בהליכים עתידיים יישמרו להם. אבאר בקצרה.

התובע צירף מספר רב של נתבעים. אין קשר כלשהו ביניהם ובין הודעותיהם, זולת הטענה המופנית כלפיהם כי שלחו לתובע הודעות אסורות. קשר זה לא די בו לגיבובם בתביעה אחת. כאמור, צירוף נתבעים בתובענה אחת אפשרי שעה שאילו היו מוגשות נגדם תובענות נפרדות, הייתה מתעוררת בהן שאלה משותפת, עובדתית או משפטית. שוב, אין חולק כי אין שאלה עובדתית משותפת, שכן קבוצות הנתבעים נפרדות. אך גם משפטית אין עומדות על הפרק שאלות משפטיות משותפות. אין הרי כל צורך בניתוח משפטי פורץ דרך של שאלות משפטיות הנסבות על דיני הודעות הפרסומת האסורות, לרבות הפיצוי הנאות בגין כל אחת מהן, בגבולות של עד 1,000 ₪ להודעה שקבע המחוקק מבלי לפרט. דיני הודעות ה"ספאס" הן כיום בבחינת אדמה חרושה, משנדרש להם בית המשפט העליון בעניין חזני הנ"ל, כמו גם בעניין גלסברג (רע"א 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ 27.7.14)). לב ההכרעה במקרה דנן, ביחס לכל נתבע, תהיה כפי הנראה בפשטות זו: האם ההודעה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-11119 נתיב נ' סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ ואח'

תיק חיצוני:

או ההודעות הקונקרטיות המיוחסות לאותו נתבע נשלחו ממנו או בגדרי אחריותו, והאם יש בהן משום דבר פרסומת אסור. ניכר כי תביעה נגד הנתבע האחד לא תשליך על רעהו. ואם תמצי לומר כי יש מקום לאחד את הדיון, שהרי כל התביעות עוסקות בענייני ספאם, כשיטת התובע, הרי שלכאורה את כל תביעות הספאם שבעולם ניתן לאחדן תחת קורת גג אחת, שהרי לא זהות התובע חשובה, אלא העובדה שכל הנתבעים הפרו את הוראת חוק הבזק, לפי הטענה. ואם נמשיך ברוח זו, הרי מי ימנע מאתנו לאחד גם את כל התביעות העוסקות ברשלנות רפואית, או שמא בהפרת הבטחות מינהליות, או שמא את כלל השוויון בדיני המכרזים. הרי גם שם הפרו כל הנתבעים, לפי הנתען, הוראת דין יחידה. ברם ברור מאליה שהפרתה של הוראת דין אחת אינה הופכת תובענה לכשרה באופן אוטומטי להתברר עם רעותה, רק כיוון שחולשת עליה אותה הוראת דין ממש, ואפילו התובע אחד הוא. ככל שאין כל תועלת בבירור התובענות בצוותא חדא, בהיעדר שאלה עובדתית או משפטית רלבנטית שיהיה צורך להכריע בה באופן מאוחד, הרי שאין מקום לאיחוד הנתבעים תחת קורת גג אחת. (לגישה דומה ראו החלטתו של כב' השופט ע' יריב, בהליך דומה (אף אם בבית המשפט לתביעות קטנות), בת"ק 50942-04-15 **יחיאלוב נ' סופר פארם (ישראל) בע"מ** (3.6.2015), ודבריו שם בכל הכבוד הראוי מקובלים עליי).

אין כל הצדקה לאפשר לתובע, לשם נוחותו, לנהל מקבץ תביעות נגד נתבעים אחדים. מובן שהדבר גורם לטרחה עצומה ומיותרת לנתבעים השונים. אולם הדבר גורם גם לסרבול עצום של ההליך, והכל – ללא הצדקה. אין כל אפשרות לנהל את ההליך בסדר דין מהיר, ביעילות הנדרשת בהליך זה, שעה שקיימים ריבוי נתבעים, שגם מצבם הדיוני שונה: האחד מגיש כתב הגנה, אחר מגיש בקשת ארכה והנוסף מגיש בקשה נוספת, ואחר אפשר שיעתור בקרוב לבטל פסק דין שניתן נגדו בהיעדר התייצבות. כל בקשה – ב-11 עותקים, עם 11 תגובות, ותשובות, ואישורי המצאה, ובקשות; ותביעה בסדר דין מהיר האוחזת 62 מסמכים (נכון להיום) עוד טרם שהחל בירורה, תעיד. בנסיבות, ברי אף ששיבה מקדמית אחת ויחידה כמצופה ממילא לא ניתן היה לקיים. וכך לדוגמה נדרשים הנתבעים 6 ו-7, ששלחו לכל היותר הודעה אסורה אחת (והם חולקים על כך כמובן) לעמוד ולברר תביעתם עם יתר הנתבעים. ואפילו נתמעטו היום הנתבעים עד מאד יחסית לתחילת הדרך, הרי שצירוף ולו של שני נתבעים נפרדים יחד, הוא בלתי מוצדק ומסרבול.

אין כמובן כל מניעה לכך שהתובע יגיש תביעותיו, ומוטב, לשם חיסכון בעלויות מיותרות לנתבעים ונוכח סכומי התביעה הנמוכים ביחס לכל קבוצה – לבית המשפט לתביעות קטנות (ואם מיצה או ימצה את חמש תביעותיו השנתיות – לבית משפט השלום), בנפרד; כל נתבע (או צמד נתבעים קשורים) והודעותיו הוא, כל אחד וסעד כספי נתבע משלו (כולם – נמוכים בהרבה מגג התביעות בבית המשפט לתביעות קטנות), וכל תביעה תתברר בעתה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 15-02-1119 נתיב נ' סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ ואח'

תיק חיצוני:

אחרונה אעיר: התובע טוען כי הוא מבקש ללחום את מלחמת אוכפי החוק והנלחמים בהודעות הפרסומת האסורות. מובן שראוי לאנשים לקדש ולקדם את שלטון החוק, וזאת נאמר מבלי לחוות כל דעה כאן בשאלה אם מי מן הנתבעים הפר אותו. אולם אין משמעות הדבר שניתן לצפות שבית המשפט לעולם יאפשר לתובע שכזה לנהל את כל תביעותיו כמכלול ותוך סרבול ההליך, ואגב חיוב בעלי הדין ובית המשפט להשקיע משאבים דיוניים ניכרים לשם כך. אפשר כמובן שיהיו מקרים ספציפיים (והתובע טוען, בלא לפרט – כי ישנם) שבהם יסבור מותב שאין מניעה דיונית לעשות כן, אך ככלל ודאי אין לאפשר זאת, והמקרה דנן ודאי אינו החריג לכלל, הקבוע מפורשות עלי התקנות.

נוכח כל האמור, ומכיוון שאין נתבע פלוני שיש מקום להסירו מן התביעה ולא אחר, הרי שמצב הדברים הוא כי התביעה, במתכונתה זו, אינה ראויה להמשיך ולהתברר נגד קבוצות נתבעים נפרדות שאין ביניהם כל קשר. תוצאת האמור היא שאני מורה על מחיקת התביעה ביחס לנתבעים הנותרים, כאשר אין בכך כמובן כדי להשליך על מי מן הנתבעים שעניינו נסתיים קודם להחלטה זו. משבא הדבר מיוזמת בית המשפט, כפי סמכותו, משלא ראיתי מקום לניהול התביעה בדרך הגמלונית האמורה, ולא עקב בקשת הנתבעים, הרי שאיני עושה צו להוצאות לטובת מי מן הנתבעים הנותרים.

ניתנה היום, כ' סיוון תשע"ה, 07 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

אריאל צימרמן, שופט